

uit elkaar

Papa en mama willen uit elkaar en ze doen net
of het onze schuld niet is. Maar natuurlijk is het dat wel.

Wij hebben ons bord niet leeggegeten.
Wij zijn niet op tijd naar bed gegaan.
Wij hebben niet gehoorzaamd.
Wij doen niet genoeg ons best op school.

Papa en mama hadden nóóit verwacht dat ze zulke
teleurstellende kinderen zouden krijgen en daarom
gaan ze nu scheiden. Ze gaan waarschijnlijk ieder
met iemand anders proberen nieuwe kinderen
te krijgen die minder mislukt zijn.

– Nou, jullie twee doen je best maar! Betere kinderen
dan wij bestáán niet, kunnen niet geboren worden!

Als wij hadden geweten dat we bij zulke ruziënde ouders
geboren zouden worden, hadden we minder verstand
meegenomen met onze geboorte. Maar het is nu eenmaal zo.

Als jullie de hele tijd ruzie blijven maken, gaan
mijn broer en ik net zo lief ergens anders wonen.

Wij hebben misschien geen recht op wijze ouders,
maar wij hadden er wel op gerekend.
We kunnen er ook naar blijven verlangen,
al begrijpen we dat het geen zin heeft.

Dus ga maar uit elkaar.
Wij geven er toestemming voor.

Gedicht uit *Onder mijn matras de erwt*, Ted van Lieshout, Leopold, 2017.
Dit fragment mag uitsluitend voor educatieve doeleinden worden gebruikt en niet verder
worden verspreid.